

Борба

СЕДМИЧЕН ОРГАН НА ОКОЛИЙСКИЯ ОФ КОМИТЕТ — ГАБРОВО

Отг. редактор: П. КАРАПЕНЕВ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ

Ред.-уредник: ХР. КОНСУЛОВ

Год. V, брой 13

Габрово, 15 януари 1949 г.

Отд. брой 6 лв

ГЪРЦИЯ НЕ ЩЕ СТАНЕ НИКОГА ИМПЕРИАЛИСТИЧЕСКО ПРЕДМОСТИЕ СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ

Беседата на др. Димитриадис пред Габровските работници

На искрено, ентузиастично тържество на международната работническа солидарност и любов превърна уреденото от Околийския синдикален съвет в савана на нар. читалище „Априлов Палаузов“ на 13 т. м. вечерта събрание в чест на гостуващия в града ни представител на гръцките профсъюзи, ръководител на гръцките жлезничари, партизани от 1941 год.

Пред претъпнен салон др. Димитриадис в който непрестанно се издигаха лозунги „Да живеят ГРП и БКП“, „Сталин — Димитров — Захаридис!“, „Привет на гръцката демократична армия!“, работническият хор при ОСС изнесе подходяща програма. Особено ярво бе изразена солидарността с Гърция се гръцки народ, когато гръцките деца, приютени в Габ-

рово, завършвайки своята програма, с вдигнати юмруци издигаха лозунга: „Да живеят Димитров, Захаридис, Маркос!“ Множеството стана на крака и продължително аплодира, издигайки с скандиране лозунги.

След това, посрещнат с продължителни ръкоплескания др. Димитриадис изнесе беседа, в която, между другото, каза: „Възстановяването и строителството не са познати в нашата страна. Американската окупация носи война, разрушения, безработица, глад мизерия... Гръцкият народ не се преви, грабна оръжие, успя да организира своята героична демократическа армия, която тази година нанесе и нанася съкрушителни удари на монархофашистките и американските империалисти... Гръцката демокра-

тическа войска въплотява всичките надежди и стремежи на целия гръцки народ да си изгради свободен, светъл и шастлив живот... Унищожението на гръцката демократическа войска е жизнена необходимост за американските империалисти, защото демократическата войска пречи на последните да осъществят своите агресивни планове към Съветския съюз и народните демокрации. Плановите на американските империалисти се развиха на Грамос. На Грамос демократичната войска им изкопа дълбок гроб... Демократичната войска излезе укръпнала от битката при Грамос и сега нанася ежедневно големи щети на врага... От 1 януари до 30 ноември 1949 година демократичната войска води 1419 сражения, извърши 3145 нападения. За това време врагът е понесъл следните загуби: 92840 убити, ранени, пленени и предадени се, хвърлени във въздуха 80 влакови композиции, разрушени 1599 камiona, 162 танка, 389 моста, 27 ж. п. гари, 8 тунела, 65 локомотива, 171 вагона, 12 трактори, унищожени 468840 м. телефонна и телеграфна жица, 102 самолета...“

След като обрисова икономическото положение в Гърция, където производството на индустрията е едва 65% от довоенното, а на мините едва 20%, където безработицата постоянно расте, където 700,000 селяни са изтържнати от огнищата им, др. Димитриадис подчерта, че демократичната войска ще води борбата до пълна победа, защото нейн организатор, вдъхновител и ръководител е гръцката Комунистическа Партия, която води решителните борби под знамето на Марксизма-Ленинизма-Сталинизма, под лозунга „Всички на оръжие — всичко за победата!“ Др. Димитриадис се спре върху предложенията, които неотдавна демократичното правителство направи на монархофашистите за омилотворяване на страната. Той каза, че някои приемат това предложение като слабост на демократичното правителство, което не отговаря на истината, тъй като демократичното правителство с този акт иска да спре потоците гръцка кръв, която се разлива за сметка на империалистите от Уол-Стрийт.

Накрая др. Димитриадис изтъкна: „Аз ви уверявам, че целият гръцки народ стои против всякаква експанзия срещу България... И нека се чуе, че Гърция няма да стане никога империалистическо предмостие срещу Народната Република България, срещу другите народни демокрации, срещу Съветския Съюз!“

Беседата беше изпратена с бурни и продължителни ръкоплескания. На др. Димитриадис бяха зададени въпроси, на които той отговори, подчертавайки огромното участие на младежта и жените в освободителните борби на гръцкия народ. 30 на сто от състава на гръцката демократична войска са жени.

На скъпия гост бяха поднесени букети и приветствия от представители на ОК на БКП, ОСС, жлезничарите, текстилците, Септемврийче, СНМ, СБФ и ПО. На приветствията др. Димитриадис отговори: „Ний ще победим, защото начело на фронта на мира и демокрацията стоят Съветския съюз и великия Сталин!“

Председателстващия събранието др. Димитър Василев с кратко слово закри събранието.

Трябва да се вземат необходимите мерки, щото да не остане нито един човек, който да не бъде на мястото си, който да се шляе и получава заплатата, както е било в миналото и каквито случаи имаме, за жалост, още и до сега в нашия държавен апарат, в нашите държавни предприятия.

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

100 ГОДИШНИНАТА НА ХРИСТО БОТЕВ В ГАБРОВО И ОКОЛИЯТА

Трудящите се от Габрово и околната тържествено чествуваха 100 годишнината от рождението на великия български поет и революционер, предтеча на социализма в нашата страна, легендарния Христо Ботев. От един месец дейността на всички организации минава под знака на Ботевското съревнование. Предконгресното съревнование прераства в Ботевско. В края на м. декември 1948 година и в началото на тази година са проведени събрания, на които са изнесени беседи за Ботев и неговото безсмъртно дело в 33 села, 24 квартала и 55 предприятия и учреждения. Ботевият лик е намерил почетно място във

всички обществени заведения учреждения, предприятия и училища. По централната улица са уредени няколко витрини и изложени стен вестници с Ботевско съдържание. Местният вестник посвети два броя на 100 годишнината. По високоговорителната уредба на града ежедневно се изнасяха през акционния месец програми посветени на Ботев и неговото дело.

Официалното чествуване 100 годишнината се извърши на 7 т. м. преди обед пред масово посетено публично събрание в салона на нар. читалище „Априлов-Палаузов“, украсен тържествено за целта.

(Следва на 4 стр.)

ИСТОРИЧЕСКИТЕ РЕШЕНИЯ НА ПЕТИЯ КОНГРЕС ПРЕД ОКОЛИЙСКИЯ АКТИВ НА БКП

На 10 т. м. преди обед в салона на кино „Христо Смирненски“ пред партийния актив в околната бяха снети историческите решения на петия конгрес на БКП. С голямо внимание бе изслушан изчерпателният доклад на др. Иван Райков, член на ЦК и първи секретар на Околийския комитет на БКП. По доклада се изказаха 15 души, които направиха конкретни предложения за мерките, които трябва да се вземат за подсибяване стопроцентовото и предсрочно изпълнение решенията на конгреса. Заостри се особено много на бдителността, като необходимо условие за изпълнение на петгодишния стопански план. Изтъкна се, че в много предприятия и учреждения на отговорни места се намират врагове на народната власт и се постави като задача обследването на кадрите. Направиха се препоръки за строг режим на икономии и електроенергия, сурови и спомагателни материали. Обърна се вниманието на използване максималните възможности на местните ресурси при изпълнение на плана. Като задача се постави да се изпращат подготвени лектори при изнасяне беседи, да се засили марксовото възпитание на всички кадри и всички партийни членове. Наблегна се на проверката на изпълнението на възложените зада

чи. Изказалите се другари подчертаха, че всред трудящите се в околната съществува необикновен ентузиазъм за изпълнение решенията на конгреса. Констатира се, че конгресът раздвижи и мобилизира всички творчески сили в околната за осъществяване на всички задачи, поставени от него.

Решенията на конгреса ще бъдат снети на 18 пунктови тържествени партийни събрания в града и околната от 12 до 17 т. м.

СЪСТОЯНИЕ НА ПОСЕВИТЕ В ОКОЛИЯТА

Средната месечна температура през м. декември беше 4.3° С, която температура е с 39° по-ниска от многогодишната средна месечна температура за месеца. Най-ниска температура 16.5° С под нулата е отбелязана на 24 декември.

През месеца имаме 158 литри валеж на км. метър, който валеж е с 39.2 литри по-малко от средния многогодишен валеж за месец декември.

Снежната покривка малка и тънка запази посеви от измръзване.

Д. Попов

ТЪРЖЕСТВЕНО ПОСРЕЩАНЕ НА НОВАТА 1949 ГОДИНА

Трудящите се от града посрещнаха тържествено първата година първата Димитровска петиетка. Във всички предприятия бяха уредени другарски тържества, на които след изнасянето на подходяща литературна програма се поднесоха приветствия от представители на Околийския и Градския к-ти на партията, от ОСС, от Обединенията и от работници, ударници и от името на производствени бригади. Официалното посрещане на Новата година стана в салона на народното читалище „Априлов-Палаузов“ по инициативата на Окол. ОФ к-тет, читалището и Народния театър. Изнесена бе подходяща програма с монтаж, изобразяващ изпълнението на двегодишния стопански план и посрещането на Новата 1949 год., като първа година от петиетката. Поднесени бяха приветствия от представители на БКП и ОФ. Гражданите по кварталите посрещнаха Новата година в своите клубове при задушевна атмосфера.

На другия ден децата отпразднуваха на няколко пункта в

града при уредени забави и елки. ОСС обяви съревнование между септемврийчетата за достигане среден успех „много добър“ и между работниците за изпълнение производствения план за 1949 година. На всички деца бяха връчени новогодишни подаръци. И по селата бяха проведени такива тържества. Навсякъде трудящите се и техните деца посрещнаха тържествено Новата 1949 год., включвайки се ентузиастично в изпълнението на първата Димитровска петиетка.

ИЗПЪЛНЕНИЕ НАРЯДА ЗА СВИНСКА МАС

Земеделските стопани пристъпиха към изпълнение на уада за свинска мас, съзнавайки своите задължения към народната власт. Още в първите два дни от започване на акцията стопаните от Зелено дърво и Здравковец се отчехоха 100 на сто. Нар. съвет Бичкиня преизпълни на 14 т. м. наряда си.

КЪМ ПО-ДОБЪР ЖИВОТ

Едно от историческите решения на V конгрес на БКП е резолюцията по петгодишния държавен стопански план. Целият български народ с всички сили се хвана здраво за изпълнение на петиетката, защото наред с засилването на тежката индустрия за изграждане основите на социализма в нашата страна, в петгодишния стопански план се предвиждат мероприятия за подобряване битовите и социални условия на трудящите се.

Нашата текстилна индустрия през изтеклата 1948 година произведе два пъти повече памучни тъкани, отколкото през 1939 г., а в края на петиетката—1953 година ще произведе 90 милиона метра, т. е. три пъти повече от 1939 год. Всичко това ще отиде за обличане на народа и можем с положителност да кажем, че нуждите ще бъдат напълно задоволени.

Производството на обуща през 1953 г. ще бъде увеличено с 136 на сто в сравнение с 1948 год. Хранителната индустрия през 1953 г. ще се увеличи близо три пъти (2.8) в сравнение с 1939 г. Петгодишният план предвижда производство на специални детски храни.

Цялата лека индустрия, производството на която отива главно за задоволяване нуждите на народа, ще се увеличи на 262 на сто в сравнение с 1939 г.

Механизирането и модернизиранието на земеделието чрез коопериране 60 на сто от земята ще осигури значително по-голямо количество селско-стопански продукти за трудящите се. През 1953 г. на глава от населението в сравнение с 1948 г. ще се падат: зърнени храни — 336

кг. (284 кг. сега), варива — 27.3 кг. (17 кг. сега), месо — 35 кг. (15.4 кг.), животински мазнини 8.8 кг. (3.4), яйца—194 броя (67 броя), ориз — 4.8 кг. (1.9 кг.), растителни масла — 6.9 кг. (2.5 кг.), млечни продукти — 107 (8.8), захар 10 кг. (7.5 кг. сега и 3 кг. преди войната).

В законопроекта за петгодишния план, приет вече от Великото народно събрание, се казва:

„Петгодишният план си поставя за задача да увеличи народното потребление почти два пъти в сравнение с 1948 г. и с 60 на сто в сравнение с 1939 г.“

Във връзка с увеличеното производство на селскостопански произведения и индустриални стоки за широко потребление петгодишният план предвижда премахване на купонната система. Освен това чрез намаляване себестойността ще се постигне значително поевтиняване на индустриалните и селскостопански стоки.

Редица други мероприятия, като детски домове, столове и др. ще допринесат също за подобряване живота на трудящите се.

Предвидените в петгодишния план мероприятия показват по най-безспорен начин, че социалистическото строителство води към непрекъснато повишаване материалното и културно ниво на трудещите се. Затова целият народ изказва своята готовност да работи с всички сили за успешното и предсрочно изпълнение на плана.

Затова габровските работници ще се наредят в челните редици на строителите на социализма в нашата страна.

КЪМ НОВИ ПОБЕДИ В ПЕТИЛЕТКАТА

РАБОТАТА НА ОКОЛИЙСКИЯ СИНДИКАЛЕН СЪВЕТ ПРЕЗ ПОСЛЕДНОТО ТРИМЕСЕЧЕ

През изтеклото тримесечие ОСС с цел да подобри работата си проведе 2 извънредни заседания, а бюрото — 3. Главните въпроси разглеждани на заседанията са били: а) снемане плана на ОСС за тримесечието; б) снемане решенията на II пленум на ЦС на ОРПС; в) разглеждане и снемане инструкцията на ЦС за кадрите; г) приемане плана за предконгресното съревнувание и др.

През тримесечието бюрото на ОСС проведе по-добре организирана и системна проверка върху изпълнение на задачите от профдружествата и изисква редовна отчетност. Бюрото даде конкретна помощ на профдружествата по снемане решенията на II пленум, в работата им по кадрите и т. н.

В резултат на това профдружествата укрепнаха организационно и подобриха всеотдайността си дейност. Активността по места порасна много повече от когато и да било и то особено много в предконгресното съревнувание. Благодарение на това текстилната индустрия изпълни предконгресния си план 114,89%, кожарската 154% и т. н. Голяма част от предприятията завършиха въпреки големи обективни пречки двегодишния си стопански план предсрочно, организирани са нови работ-

ници и др. Културно просветната работа се разшири и задълбочи: проведени са 16 курса за обща и синдикална просвета, изнесени са 22 вечеринки, концерти и др. Мрежата от кръжоци значително се разшири, колективното посещение на кина и др. стана почти система на работниците — само 2 съветски филма са посетени колективно от 30,540 работници и служачи, изнесени са по предприятия и учреждения над 300 беседи, проведени са 19 курса за квалификация с 1358 курсисти и т. н.

Материално-битовото положение на трудящите се подобрява ежедневно. Завършени са и са дадени за ползване от работници над 300 стаи, а друга голяма част сега са в строеж. Снабдяването се подобрява.

Физкултурата също отбелязва възход.

Въпреки всичко, налице са още големи недостатъци в работата на ОСС. По-малките дружества се пренебрегват от известна степен при даване подкрепа на дружествата и работата при тях изостава. Изостава работата и при най-голямото д-во на текстилци, чиято дейност е под средната. Всички профдружества страдат от слаба отчетност и т. н.

Недялко Събев

Кои се освобождават от времена трудова повинност

На вр. тр. повинност за 1949 г. подлежат всички мъже — български граждани, родени от 1904 до 1930 г. включително, а жените — от 1909 до 1930 година включително.

Всички чужди граждани, живущи в територията на Народната Република България повече от една година, също подлежат на вр. тр. повинност.

От вр. тр. повинност се освобождават:

За винаги:

Неспособните за физически и умствен труд, които немогат да изкарват прехраната си. Установява се ежегодно от медицинска комисия при Градския Народен съвет.

Родителите, майките и вдовиците на загиналите в борбата срещу фашизма и в Отечествена война.

За съответните години:

а) Личните пенсионери-инвалиди с загубена работоспособност най-малко 30 %;

б) Лицата, освободени по закона за многодетните семейства;

в) Бременните жени и майките с деца до 3 годишна възраст;

г) Лицата, които отбиват редовната си военна или трудова служба, ако са били такива най-малко 6 месеци през годината;

д) Бригадирите от младежките бригади, ако са работили пълна бригадирска смяна;

е) Лицата, задържани в затвор или в трудово-възпитателни обществения, най-малко 9 месеци през годината;

ж) Военно-служещите — офицери и подофицери от народната войска, граничните войски и трудовите началници и подначалници при Главната дирекция на трудова повинност;

з) Милиционерите и противопожарните служители — нисши чиновци, ако са служили поне 6 месеци през годината.

Отработването на временната трудова повинност става лично и трае 10 дни през годината и то в района на общината, където съответните лица имат местожителството си и трябва да стане най-късно до 31 декември.

Откупването от вр. тр. повинност е задължително за всички служители и работници в държавни, обществени, автономни, общински и частни предприятия и учреждения.

Жените с малолетни деца могат също да се откупят.

Който не отработи или не откупи вр. си тр. повинност в сроковете, указани в закона за вр. тр. повинност и в срока, означен в повиквателната заповед, принудително я отработва 12 дни или плаща предвидения откуп с 20% увеличение.

Касиер-платците при държавни, обществени, автономни, общински или частни учреждения и предприятия, които не удържат в сроковете, определени в закона, откупите на съответните лица, дължат лично същите с увеличение 10 на сто.

Дължимите откупи за вр. тр. повинност до 1947 година включително, се плащат до 31 май 1949 година без глоби, увеличения и лихви, без да се спира принудителното им събиране.

Мъжете от брачните двойки, отговарящи на условията по точки „а“ „б“ на чл. 2 от Закона за многодетните семейства (мъжът да не е по-стар от 40 години при встъпване в брак и двамата да са български граждани) се освобождават от вр. тр. повинност за годината, през която е сключен бракът, ако повинността е отбита или платена, за следващата година.

Освобождаването се извършва въз основа на писмена молба от заинтересованите, към която се прибавя само препис от акта за женитба.

При раждането на второто дете

бащата се освобождава от вр. тр. повинност за годината, през която се е родило детето, независимо дали първороденото дете е жив. Ако за същата година повинност е отбита, бащата се освобождава от вр. тр. повинност за следващата година. Освобождаването се изисква с писмена молба до председателя на Градския Народен съвет, като към молбата се прилагат препис от акта за раждането на детето и удостоверение за семейно положение.

За многодетно се счита всяко семейство, което има три или повече живи деца, независимо дали някои от тях са омъжени, оженени и настанени на работа.

Многодетният баща се освобождава от вр. тр. повинност. Ако годината, в която бащата умира, бива право да бъде освободен вр. тр. повинност, той е откупил повинността си, откупа му се връща.

Освобождаването от вр. тр. повинност се поисква всяка година молба от съответния Народен съвет, към която се прилага декларация (§ 31).

Молбите, подадени до Народния съвет за ползуване облаги по закон за многодетните семейства — за освобождаване от вр. тр. повинност, се разглеждат и решават в срок от три дни.

Всеки трудововиничар, мъж или жена, при промяна на адреса (презиме, дом, улица и пр.) е длъжен в седмичен срок от промяната да съобщи в службата за вр. тр. повинност, за да се направят същата промяна по картотеката на службата.

К. Дарачки

СЪБРАНИЕ ЗА ХРИСТО БОТЕВ

На 25 т. м. в салона на Популярната банка се състоя извънредното събрание на профдружеството „Кредит и размяна“ — посветено на Ботев.

При отлично посещение от членовете на д-вото, събранието се откри от председателя д-р. П. Часовникаров, който говори за Ботев и дейността му.

След това, думата бе дадена на д-р. докладчик Рачев, който в продължение на един час даде светлина по редица въпроси за делото на Ботев.

Д-р. Рачев посочи Ботев като пример за подражание от всички и каза: „Да следваме заветите на Ботев и вървим по пътя на д-р. Димитров.“

Накрай станаха разисквания. дописник „Кр. размяна“ Н.

Една година СНМ

На 25 т. м. послучай една година от създаването на нашия любим и боеви СНМ в целия град и околията бяха устроени тържествени младежки събрания.

Тържествено младежко събрание, проведено в ф-ка „Вълко Червенков“, на което присъствуват и представител на ОК на СНМ, беше добре посетено. Докладът за едногодишната дейност на младата ни организация, изнесен от председателя на ОК на СНМ, другаря Сучков, бе изслушан с най-голямо внимание.

На събранието бяха дадени и членските карти на най-добрите другари и другарки.

Работниците от ф-ка „Иорд. Чанкова“ и френските миньори

На апела на ЦС на ОРПС за събиране помощ в подкрепа на борещите се френски миньори, работниците от Държ. ф-ка „Иорданка Чанкова“ се отзоваха с готовност, като на общото събрание на 25 декември т. г., само за няколко минути 63 работника записаха сумата 39.670 лв.

Така работниците от държ. ф-ка

„Иорданка Чанкова“ ще поднесат новогодишен подарък на борещите се френски миньори в знак на солидарност в борбата против англо-американските капиталисти, които чрез плана Маршал искат да поробят френската работническа класа.

Л. Л. Михов

Нови наименования на улици в Габрово

Градският Народен съвет с протокол № 36 от 28. XII. 1948 год. реши да преименува следните улици:

- ул. Архангел Михаил на ул. Поп Харитон;
- ул. Кенали и пл. Кенали на ул. Димитър Тодоров;
- ул. Булаир на ул. Д-р Никола Михов;
- ул. Битоля — ул. Баба Зара;
- ул. Воден — ул. Цанко Бакалов;
- ул. Велес — ул. Асен Златаров;
- ул. Гевгели — ул. Сечен камък;
- ул. Драма — ул. Червен бряг;
- ул. Дойран — ул. Дебел дял;
- ул. Дебър — ул. Узана;
- ул. Кубадин — ул. Бузлуджа;
- ул. Македония — ул. Партизанска;
- ул. Бдин и площада — ул. Драва;
- пл. Св. Троица — пл. Балван;
- пл. Гарата — пл. 9-ти септември;
- ул. Айваз Баба — ул. Страцин;
- ул. Борово — ул. Никола Д. Войновски;
- ул. Вардар — ул. Подуево

- ул. Добруджа — ул. Христо Цокев;
- ул. Кукуш — ул. Трудов герой;
- ул. Криволак — ул. Септемврийче;
- ул. Лерин — ул. Кънчо Райков;
- ул. Прилеп — ул. Републиканска;
- ул. Серес — ул. Партизански ятак;
- ул. Струга — ул. Буря;
- ул. Скопие — ул. Христо Рачев;
- ул. Солун — ул. Петър Падальски;
- ул. Черна — ул. Рачо Ковача;
- ул. Лозенград — ул. Равна гора;
- ул. Одрин — ул. 23 декември;
- ул. Сливница — ул. 15-ти септември;
- ул. Струмица — ул. Бялков;
- ул. Тунджа — ул. Лиляна;
- ул. Черковна — ул. Коста Стоев;
- ул. Падальска — ул. Христо Смирненски;
- ул. Студеното кладенче — ул. Петко Денев.

ГАБРОВСКИТЕ ТЕКСТИЛЦИ И МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНИЧЕСКА СОЛИДАРНОСТ

Текстилното и по облекло профдружество — Габрово, на 19 м. м. организира тържествена забавка с участието на акордеонния оркестър при профдружеството и театралната трупа при ф-ка „Вълко Червенков“, като събраната сума 24.000 лв. ще изпрати в подкрепа на стачкуващите френски миньори, които се борят не само за своята свобода, а за свободата на всички демократични народи.

В ф-ка „Асен Златаров“ за същата цел, под ръководството на профкомитета с подписка се събраха доброволно от работниците 8.850 лв.

В ф-ка „Вълко Червенков“ доброволна вноска дадена от работниците, за да подкрепят своите братя, стачкуващи миньори от Франция — 15.000 лв.

В ф-ка „Георги Генов“ чрез подписка между работниците, под ръководството на профкомитета са събрани 20.000 лв.

В ф-ка „Петър Падальски“ само за няколко часа работниците събраха сумата 6.650 лв.

Работниците от трудово Габрово помагат и ще помагат не само на стачкуващите френски миньори, но на всеки който се бори против империалистите за тяхното разгромяване и за установяване мир и демокрация в света.

ИЗГУБЕНИ ДОКУМЕНТИ

Изгубена е лична карта, издадена от Габровската градска община на Сава Ив. Боровов — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от с. Горно-Павликени — Ловчанско на Пенка Ив. Кънчева — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от Софийската градска община на Петко Павлов Мирчев — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от общината в с. Големаново, Кулска околия на Тодорка Иончева Големанова — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от Габровската градска община на Иван Георгиев Стоянов — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от Габровската градска община на Христо Н. Атанасов — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от общината на с. Ястребино-Омортагско на Дафинка М. Стоименова — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от Габровската градска община на Атанаска Хр. Карафезова — невалидна.

Изгубена е лична карта, издадена от Божанска община — Ловчанско, на Генчо Д. Стойчев — невалидна.

Девическа Професион. гимназия ГАБРОВО

съобщава, че има вакантни места при гимназията счетоводител и домакин. За справка и подаване документи всеки ден в дирекцията от 4 до 5 часа

УЛЕСНЕНИЕ за ДОМАКИНИТЕ

Откри се модерна електрическа пералня и гладачница на ул. „Радечка“ 3. Приема за пране бельо, покривки и други. Избелваме всякакви видове памучни платове, чистим винени петна, перем всякакви работни дрехи.

Държавно търговско предприятие
ОБЛЕКЛО и ОБУВКИ — Габрово
търси един нощен пазач. Заплата по бюджетна. Нелюбопитите да се отнесат до управлението на предприятието

НОВА СЪВЪРШЕННА
ШКОЛА за ПИАНИСТИ
ОТ ДЪЛГОГОД. ПРЕПОДАВ. В ДЪРЖ. МУЗ. АКАДЕМИЯ
ВЕСА ЗАПРЯНОВА

завършила в Женева с златен медал — Комплектувала всичко за лева 650 — препоръчана от най-изтъкнати наши музиколози.
Справка книжарн. „Народна просвета“ — бивша „Пенка“

ТРИХИНАТА

Трихината — Трихинела спиралис (научно) е паразит от рода на кръглите червеи. Паразитира в мускултурата на свинята, дивата свиня, мечката, лисицата и др. месоядни.

Свините се заразяват чрез изядане на трихинодни плъхове. При живите свини паразита мъчно се диагностицира. Положително трихината се открива в свинята след заколването. Трихината се намира във всичките мускули на заразения свиня, но най-много в мускулната част на диафрагмата, откъдето се вземат и пробите за изследване.

С невъоръжено око паразитът не се вижда, тъй като има размери по-малки от милиметър. В месото се търси при 40 пъти увеличение. Наблюдава се между мускулните влакна, във вид на спирала, поставена често пъти в капсика, под форма на лимонче, с размери 0,4 — 0,8 и 0,4 — 0,2 м. м.

Човек се заразява с трихина след изядане трихинозно месо в суров или полусуров вид (недоварено, непечено). Трихината от месото попада в червата на човека, където се задържа и на втория, третия ден се размножава, а на 6 — 7 ден женските раждат малки всяка по 8 — 10,000 броя. С попадането на трихините в червата и в периода на размножението (2 — 3 ден) човек заболява с признаци на тифус: променлив апетит, диария, болки в корема, слабост. На 10 — 12 ден от яденето, новородените трихини пробиват стените на червата, попадат в лимфните пътища и от там по кръвта се разнасят в организма на човека, като се спират в мускулите, където засядат и в

последствие се организират в капсули. Самото придвижване из мускулите и вследствие отделянето на отровни вещества на трихините — причинява у човека: силни, непоносими болки във всички мускули и особено в диафрагмата — при дишането, в гърлните — при гълтането, при говора, в другите при движение; отпадналост; често температура; отоци на клепачите; възпаление на очите и много често смърт.

Трихинозни епидемии у нас са известни няколко. И при всяка е имало смъртни случаи. Опастността е голяма, защото от едно прасе трихинозно често ядат по няколко семейства, не само в селището, където е заклано прасето, но и далеч в друго селище, разни роднини, познати и пр., а да се вземат мерки след появата на първите признаци на заболяване е вече твърде късно. Поради това наложително е предварителното изследване на свинското месо, преди консумацията, както от частните консуланти — угодители, така и от заведущите обществени и работнически столове. Никога да не се приема за ядене свинско месо, за което няма положителни данни, че е било прегледано от ветеринарните власти.

Службата при кланиците е винаги на разположение на всички. Необходимо е да се носи малко месо от мускулната част на диафрагмата. Прегледът е безплатен за месо от собствени свини, което не е предмет на продажба.

Другари, никога не купувате свинско месо не прегледано от ветеринарните власти, за да не изложите здравето си на опасността от заболяване с трихина.

Д-р Дамянов

ОФ ЖИВОТ

Трудящите се от града и околията

посрещнаха Новата година и чествуваха 100 годишнината на ХРИСТО БОТЕВ

На 6 I 1949 год. вечерта в фабриката ни се състоя тържество по случай честването 100 годишнината от рождения ден на великия български поет и революционер Христо Ботев.

Другарят директор на предприятието накратко описа биографията на Христо Ботев и делото му. На тържеството бяха възнаградени всички ударници и ударнички, които през цялата година се задържаха като такива и доказаха на дело своите постижения. Бяха раздадени също така подаръци

на всички работнически деца. Децата от хранителния пункт при 16 квартал под ръководството на др. Мария М. Сомлева изнесоха пъстра литературно-музикална част в която бяха засегнати стихове на Христо Ботев и Руски казачок.

Др. др. ударнички Стефанка Кр. Храпкова и Мария Сомлева благодариха от името на всички ударници и ударнички и обещаха с още по-голяма жар да работят за изпълнението на 5 годишния народостопански план.

Пенчо Иванов

В с. Недевци чествуват ХРИСТО БОТЕВ

На 27 того Българо-съветското д-во с. Недевци проведе първото си годишно-отчетно събрание.

При добро посещение на селаниите-членове и смиршеници, събранието протече делово при добре изготвен дневен ред.

Беше прочетен доклад за живота и дейността на Хр. Ботев от другарката Р. Лилова.

Доклад изнесе представителят от Околийския съюз другарят Ангелов.

Третата точка от дневния ред бе записването на нови членове. При настъпния ентусиазъм всички присъстващи — нечленове се записаха с обещанието-нашето дружество да бъде първо в околията между всички селски дружества.

Казаков

Чествуването в с. Жълтеш

Подготвено по специален план на инициативния комитет по случай 100 години от рождението на Христо Ботев с указаната помощ на всички местни организации и най-вече от младежите, тържеството бе проведено на 7 януари т. г. в салона на училището. При препълнен салон изнесе доклад за Ботев др. Васил Колев. След това младежите изпълниха литературно музикална програма с Ботеви творби.

Годишнината на ненадминатия до сега у нас поет и революционер събуди голям интерес у населението от Жълтеш и затова то отдаде нужната почит на великия син на Родината.

Радко Кънчев

Събрание за Ботев в с. Жълтеш

На 27 декември м. г., Женското дружество „Майчина защита“, съвместно с местната дружинка „Георги Димитров“, на организация „Септемврийче“ чествува 100 годишнината от раждането на нашия гениален поет и революционер Христо Ботев.

Тържеството беше открито от хора „Септемврийче“. Изнесени бяха подходящи стихотворения и песни. Другарят учител Атанас Тончев, изнесе доклад за Ботев.

Е. Атанасова

Нова година в Обратковци

На 31 декември вечерта в читалищния салон на с. Обратковци, с подходящо тържество бе посрещната новата година! Устроена бе великолепна елха и раздаване на новогодишни подаръци на децата от околните трудови села. При това поднесени бяха искрени приветствия и сърдечни новогодишни благопожелания!

В миналото, на подобни неща, можеха да се радват само буржоазните деца. Днеска, обаче, в нашата народно-демократическа страна с такова щастие са удостоени всички деца, без разлика на тяхното социално произхождение!

Кавалджиев

четете в. „БОРБА“

Нова година в Топлеш и Тодорчета

По инициативата на местния Народен съвет, организацията „Септемврийче“ и Женското дружество се уредила новогодишния елха за децата на двата пункта в района на съвета, с. Топлеш и с. Тодорчета.

Със събраните средства се приготвиха подаръци за всички деца. Тържественото посрещане на Новата година стана в читалищата „Ив. Вазов“ с. Топлеш и „Тотю Ив. х. Досев“ с. Тодорчета.

При препълнени салони в двете читалища пред елхите бяха изнесени пиеси от септемврийчетата.

Поднесени бяха приветствия в с. Тодорчета от секретаря на Народния съвет др. Пенчо Венков, а в село Топлеш от председателя на съвета др. Христо Нанов, който поздрави всички присъстващи с Новата година и ги прикани за обещание за нов труд и съревнование през Новата година, като каза: „От нас се искат твърде малко жертви. От нас се иска труд и ние в началото на Новата година ще обещаме, че ще го дадем, за да подобрим нашето благосъстояние, защото на нас се падна честта, на нас се падна жребиято да градим, да строим нова социалистическа България, под мъдрото ръководство на нашия любим вожд и учител др. Георги Димитров“.

След това бяха раздадени подаръци. Раздадох се и подаръците, изпратени от Чехословакската Народна република. Тържеството продължи до късно през ноща.

Христофор Стоянов

Горяните в село Къшпи изпълняват дълга си

Изсечката се пукат дърво и камък от студ, но за горяните студът не съществува. Като рояк пчели навлизат в гората и се връщат горяните с натоварени добитъци. Те бързат час по-скоро да пристигне горивото до основния път, откъдето да го вдигнат камионите и се покрият крещящите нужди на трудово Габрово.

Нашите горяни са упорити и калени в трудния живот. Новото време им укрепи вярата за по-добър живот в социалистическа България.

И. Бенковски

Мл. Д-во „Ганчо Лапаков“ чисти своите редове

На 30 м. м. младежите от I-ви квартал „Падало“, проведоха организационно събрание.

За нередно посещение на събрания, злословие по адреса на СНМ, морално отпаднали членове, в редовете на д-вото бяха излючени девойките: Христина Киселенкова, Пенка Загайцова и Цветана Загайцова. Предупредиха се трима члена за слабо проявена активност в дружеството.

ГРАНУЛОЗЕН ВАГИНАЛЕН КАТАР ПО ДОБИТЪКА

Една сравнително нова за нас болест, макар още през 1929 год. край София да е била наблюдавана и обстойно описана от д-р Проданов. От нея боледуват крави и бичите от всички раси и породи и е била в страни с по-напреднало скотовъдство (Швейцария и др.) сериозен проблем.

Причинителят ѝ е един боядисващ се по грам стрептокок, атакуващ половите органи. Болестта се манифестира при кравите с леко отичане на външния полов орган, лигавицата на предверието и влагалището е силно зачервена, набъбнала и болезнена, покрита на често със слезесто-гноен секрет и около клитора има много възелчета с големина на просено зърно и тъмно червен цвят. При бичите слезестата ципа на половия орган е зачервена и покрита с гореописаните възелчета. Възелчетата се намират и по слезестата ципа на скуциума. Общото състояние на заразеното животно обикновено е ненамалено, апетитът запазен, температурата нормална. Има случаи, обаче, когато заразените животни губят апетита си, слабо повишават температурата и пикаят трудно.

Заразяването става при покритието на кравите от което, ако

кравата е заразена пренася болестта на бика и обратно. Острият стадий на болестта т. е. времето през което тя се буйно манифестира, продължава 4 до 6 седмици, след което обикновено процеса бавно заглъхва, за да стане наново силен при повторно пускане на бика. За новото усилване на признаците играе не малко роля и механическото дразнене при покритието.

Заразният гранулозен вагинален катар е на пръв поглед една почти безобидна болест, която нанася, обаче, големи поражения. С голяма сигурност се твърди, че това заболяване е от най-сериозните причини за масовата незаплодяемост у кравите, наблюдавана особено напоследък. Заразният, гранулозен вагинален катар се сочи и като обикновена причина за задържането на плацентата (бабото), постоянната разпаявост, ранните помътания, а по някога и за възпалението на матката и вимето. Грулад през 1938 г. сочи като причина за 90 на сто от незаплодените крави също заразителен гранулозен вагинален катар.

До почти същите заключения са дошли и нашите ветеринарни лекари, които са наблюдавали и изследвали болестта в страната ни.

Последните сведения гласят, че болестта е взела застрашителни размери в Дряновска околия, откъдето вероятно е пренесена и у нас.

Направеният поголовен преглед при провеждане задължителната застраховка имаше за цел да установи, имаме ли и у нас заразен гранулозен вагинален катар и какви размери е взел. Констатира се: 1) Че доста крави от града и околностите страдат от заразен гранулозен вагинален катар. 2) Не малко са също и случаите констатиран из околията.

Имайки предвид това положение и констатацията, че незаплодяемостта, нимороманията, абортите и пр. имат като обикновена причина заразителен вагинален катар и от друга страна, че болестта е заразителна т. е. се пренася от животно на животно, се наложи изработването от ветеринарните органи един план за борба с тази болест. Неговата първа част — широкоразяснителната работа е вече в действие, защото при изолацията, лекуването и предпазването съдействието на просветения предварително стопанин ще е от особено значение за сполучливия завършек на тази борба.

Ботев като публицист

ТОВА ВИ ЧАКА

Ано не е истина, не е лъсна
Фейлетон за изедниците — чорбаднии

от Хр. Ботев
(Продължение от брой 12)

— Бабо мари, защо не духнеш туй пусто кандило, ами свети на котката, та драще и по розгската да ме не оставя да заспя?

— Грехота е, бре синко. Как да го духна, като тая нощ ще се възнесе Господ?

— Аз пък мислех, че ти ще се възнесе; гледам те, замязала си на вамирини.

— Ех, баба — де тоя Господ? Който е праведен, само той се възнася; ами аз — какви добрини съм сторил?

— Изгаси кандилото — етоги

една добрина. Сред нощ е вече Господ трябва да се е възнесъл.

— А че зная ли? Ако се е възнесъл, то да го изгася, пък утре запали щя го по-ранко, хайде. Баба стана да духне кандилото, но тамам да посегне, изеднаж 5 — 6 пушки изгърмяха наблизу нейде в махалата и тя стана като потрещена. Пушките повториха и вик: „юря! юря! юря!“ се понесе по всичката махала. Баба хвана да се кръсти и да бие поклона.

— Бабооо, Господ се възнася,

чуеш ли?

— Мълчи бре! Какъв Господ? това са обирици.

А пушките гърмят и виковете цепят дору небето.

— „Прощавайте беей! Прощавайте, добри хора! Огивам вече!“ — изрева гърлото на кир Михалаки. Чуеш ли, бабо? Кир Михалаки се възнася; чуеш ли? Ангелите го влчат въз баира. — „Мълчи бре, паразито, какви са тия ангели от тебе? Това са хайдутини. Отиде добрият човечец!“ — „Моля ви се, братя! Моля ви се като на Бога — недейте ме затрива. Пет дечица имам...“ вика кир Михалаки, но тъй, като че ли се дави. — „Не съм те карал да раждаш толкова деца!“ — отговаря свети арахангел и ножовите без икономия плющат по гърба на кир Михалаки. Възнесе! — Бабооо! Възнесе се вече, — хайде, изгаси кандилото. И наистина, — баба ми

не беше толкова диване: позна, че не господ се възнася, а кир Михалаки и от страх да не зърнат и нея ангелите и да додат да я възнесат — тя духна кандилото и влезе да се моли богу под чергата. И слава богу, котката престана да дращи по розгката, и аз си заспах.

На другия ден Възнесение Христово, цял град празнуваше възнесението на кир Михалаки. Едни приказваха, че видели, как ангелите метнали на шията му верига и на главата му положили венец — нажежена пиростия; други учеха, че кир Михалаки вече се е посветил и в рая със синовете на бога яде попара; а трети проповядваха, че ангелите възнесли и три торби с пари; а това не е било лъжа, защото и бог, като чорбаджия без пари и той надали ще може да има ум. Но аз зная само това, че на възнесение Ченгелка

запали на св. Мина свещ за 10 пари, но то затова, че мъжът ѝ не беше в хануса. Кир Михалаки с пари се откупи и от Бога. След един цял месец затвор не в магаращия, а в Божия рай, кир Михалаки си дойде, но само без пари, без ум и с име прескъртено от чорбаджи кир Михалаки на Михал.

И тръгна Михал да разправя на раята си за своя чорбаджи-лък и за своето възнасяне и децата не бягат вече от него, а изкочи едно отпреде му, па го бодне с пръстче в шкембето и рече: „Какво имаш тука, Михале?“ Михал каже: „...“ „Ами кога си ги излял? Когато беше чорбаджия ли?“ А другото отзад плуе на пръстчето си, пак се затече и бутне отзад чорбаджията. А дядо Обрешко се смее и дума: „Не стига на магарето крастата, ами и мухите го хапят“.

БОРБА

Седмичен орган на Околийския ОФ комитет — Габрово

Администратор: Недялко Братов

Телефон 27-28

ТРУДЯЩИТЕ СЕ ОТ ГАБРОВО И ОКОЛИЯТА ЧЕСТВУВАХА 100 ГОДИШНИНАТА НА ХР. БОТЕВ

(Продължение от 1 стр.)

Много добре бе изнесена програма, наситена с творчество на Ботев. Участваха колектива на Априловската гимназия, работнически колектив при държ. ф-ка „Цола Драгойчева“ и артисти от Габровския народен театър.

Добре подготвен доклад изнесе началника на отделение народна просвета при Околийския Народен съвет д-р. Петко Етърски. Събрането почете с едноминутно млчание паметта на героичния борец за народна свобода. Изпратени бяха телеграми до д-р. Георги Димитров и общонародния акционен комитет по чествуването, с които габровските трудящи се обещават пред своя любим учител и вожд д-р. Георги Димитров да работят с Ботевска жар, по Димитровски, за изпълнение решението на петия конгрес.

Вечерта, по случай 100 годишнината, Габровският народен театър

тър изнесе премиерата на „Хъшове“ от Ив. Вазов.

В 47 села на околията, на 7 януари, бяха проведени тържествени вечери в чест на Ботев.

БОТЕВА ИЗЛОЖБА

По случай чествуването 100 годишнината от раждането на най-пламенния революционер и борец за народна свобода Христо Ботев, читалище „Априлов-Палаузов“ в помещението на читалищата си уреди **кът изложба** от съчиненията на Ботева и книги писани за него. Изложени са съчиненията на гениалния поет под редакцията на Михаил Димитров, Г. Константинов и Ал. Бурмов.

Освен с портрети и картини изживота на Ботева, изложбата е украсена и с увеличените илюстрации — карикатури, взети от заглавните страници на вестниците: „Будилник“, „Тъпан“ и заглавните думи на в. в. „Знаме“ и „Дума“ на които той е бил редактор.

Скромната изложба представлява не малък интерес за габровската общественост. Ботевото дело е голямо, велико.

Стоян Начев

ГОЛЯМ КОНЦЕРТ

Голям концерт на представителния оркестър при Окол. Нар. съвет ще се изнесе на 21 т. м. 8 часа вечерта в салона на читалище „Априлов-Палаузов“. Диригент — П. Чаракчиев.

Предварителна продажба сладкарница „Малина“.

НА МОЕТО ПЪРВО ЛИБЕ

от Христо Ботев

Остави тази песен любовна,
не вливай ми в сърце отрова —
млад съм аз, но младост не помня,
пък и да помня, не ровя
туй, що съм аз и намразил
и пред тебе с крака погазил.

Забрави туй време, га' плачех
за поглед мил и за въздишка:
роб бях тогаз — вериги влачех,
та за една твоя усмивка
безумен аз светът презирах
и чувства си в калта увирах!

Забрави ти онез полуди,
в тез гърди веч любов не грее,
и не монеш я ти събуди
там, де скръб дълбока владее,
де всичко е с рани покрито
и сърце зло в злоба обвито!

Ти имаш глас чуден — млада си,
но чуйш ли как пее гората?
Чуйш ли как плачат сиромаси? —
За тоз глас ми копней душата,
и там тегли сърце ранено,
там: — де е сѐ с кърви обляно!

Ах, тез песни и тази усмивка!
Кой глас ще ми викне, запее?
Кървава да вдигна напивка,
от коя и любов немее,
пък тогаз и сам ще запее —
що любя и за що милея!

О, махни тез думи отровни,
Чуй как стене гора и шума,
чуй как ечат бури вековни,
как наредат дума по дума —
приказки за стари времена
и песни за нови теглила!

Запей и ти песен такава,
запей ми, девойко, на налоот,
запей, как брат брата продава,
как гинат сили и младост,
как плаче сирота вдовица,
и как теглят без дом дечица!

Запей, или млъкни — махни сѐ:
сърце ми веч трепти — ще хвъркне,
ще хвъркне, изгори, — свести сѐ!
там, де земя гърми и тътне
от викове страшни и зловни
и предсмъртни песни надгробни.

Там... там буря кърши клонове,
а сабя ги свива на венец;
знали са страшни долове,
и пици в тях зърно от свинец,
и смъртта й там мила усмивка,
а хладен гроб сладка почивка!

Вместо стършел

„Обществената“ дейност на един свещеник

Непосредствено след 9 септември 1944 год. секретар-касиер на местното професионално земеделско сдружение в с. Недевци, Габровско, става свещеникът Марин Рачев Иванов, бивш секретар-касиер на фашистката земеделска задруга в селото. Като представител на ОЗПС в селото, свещеникът започва да изплаща пенсия на земеделските стопани, за което получава месечно възнаграждение 1500 лева. Независимо от това възнаграждение, нечестния свещеник започва да удържа суми от скромните земеделски пенсии, както следва: един път от 70 пенсионери по 100 лв., втори път от 115 пенсионери по 50—60 лева, трети път по 30 лева, друг път по 50, 60 и 100 лева. Земеделските стопани си млъчели, зербожи служител им изплаща пенсията! Варвали му хората, че не може да злоупотребя — смятали,

че парите са за разноски. Свещеникът от своя страна продължавал да прави удържки, като насърден от млчанието стига до удържките по 400 лв. от пенсията от 2400 лв. на двамата земеделски стопани Будневи от с. Недевци. Този път на млчанието му се чуло гласа чак в милицията. От воденото милиционерско дознание се установява, че свещеникът Марин Рачев Иванов прибирал удържаните от пенсията суми и ги изразходвал за задоволяване собствени нужди. Сам свещеникът признава това и разкрива още, че имал установена система за увеличение на църковните такси. Така за венчавки вместо по 1000 лв., вземал по 1200, за смърт вместо по 500 вземал по 600 лв., за кръщение вместо по 500 вземал по 600 лв., за литургии и струване в къщи вместо по 900 прибирал по 1000 лв. Така отчето увеличавало

доходите си за сметка на трудящите се от енорията си. Мълчанието сега разправя, че преди години свещеникът водил грубо от 20 свои енорияши на поклонение в Рилския манастир. Събрим горница както обикновено, връщане се отбил да види учениците си чадото в Софийския университет, като стиснал със себе си груповия билет. Енорияшчакали, чакали отчето на гарата потеглили без билет, докато ж. п. власти им събрали стоката на целия билет с глоба. Населението от енорията на свещеника с възмущение посрещало престъплението на последния, виджа колко прави са думите народния поет и революционер Христо Ботев:

„... грабят от народа глад,
граби подъл чорбаджия,
за злато търговец жаден
и поп с божия литургия!“

ХРИСТО БОТЕВ ЗА ПЪТЯ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ

статия от в. „ЗНАМЕ“

Дивият, варварският и безчовечният турски ярем, който в продължение на цели почти пет столетия е висел и днес даже с още по-голяма тежест виси на врата на нашия потъпкан, западнал, но жив и неразвален още народ, е довел тоя народ до такава низка степен на гражданственост между другите европейски народи, штоинозина от нашите, може би и искрени, патриоти са дошли до робското и несъвременното вече убеждение, че и на нашия народ преди всичко е потребно да се даде наука и образование, знание и развитие, пък тогава вече да се мисли за неговото политическо освобождение, пък тогава вече да му се дава място в историята на човечеството.

Ако тоя въпрос и да е разглеждан в продължение на 6 или 7 години от нашата емиграционна журналистика и ако отдавна вече да е решен, както от съвременните двигатели на човешката свобода, така и от стремленията на самите народи, за ползата на здравия разум и за ползата на оная част от угнетеното човечество, в която е невъзможно да проникне никаква здрава и истинска наука, но защото това мнение е принало вече такива широки размери, што е готово да препречи пътя на революционните у нас идеи и да им обяви жестока и решителна война, то ние се решиме да преварим удара и да изнесем колкото е възможно по-навидело неговите слаби и несъвременни страни.

В първия брой на вестника си ние бутнахме тоя въпрос и казахме, че „както за една личност от-

делно, така и за цял народ въобще — за да може той да се развие и да стигне до известна степен в своето нравствено и материално благосъстояние, — преди всичко е потребно такова едно условие, което се нарича свобода; а защото това условие не съществува у нас, то и никакъв прогрес, като-речи е невъзможен“. Но ето че, като да покаже всичката неоснователност на това наше убеждение, под самия нос на нашата емиграция, се появи обявлението за литературно-научния вестник „Знание“, в което „Дружеството за разпространение полезни знания“ ни учи — просто и ясно, че дордето един народ се развива, не образова и не придобие известен капитал знание, дотогава той не заслужава внимание като народ, или с други думи за него е непотребна и невъзможна никаква свобода. Ние ще да се съгласим за минута с делната, ясната и убедителната проповед на науката и ще попитаме самото „Дружество“, как ще то да разпространи между нашия народ науката и образоването, когато за това дело у нас съществуват съвсем неблагоприятни и противни условия? Възможно ли е, што при тоя варварски деспотизъм, при тия страшни преследвания, гонения и притеснения да може нашият народ да възприеме нещо из здравата и полезната наука и чрез нея да добие какво годе облекчение в своето положение? Възможно ли е, штоо всичко това (да стане) преди да се унищожат тия условия и преди да добие народът пълна политическа свобода?

Ние виждаме, че още в началото на неговото възраждане и до днешния ден той е преминал доста значително временно пространство в своето образование, но ако разгледаме по-отблизо неговото економическо състояние и неговия робски страдалчески живот — то ще да помислим, че или никакво образование не е съществувало и не съществува днес у нас, или ако и да съществува, то това образование е непотребно, защото не принася никаква съществена полза на народа. Наистина, у нас има и училища, и читалища, и вестници, и книжарници, и литература, но всичко това е довело тоя народ до такава степен на човешкото щастие, што той умее вече доста правилно да запише, кога е станало в Турция глад, кога мор, кога пожар, кога са минали царските войски, кога са дошли черкестите, кога е наложен данъкът на пеленачетата, кога... Но кажете ни, молим ви се, всичко това прогрес ли е за един народ, който има такава същностно право за съществуване и за развитие, каквото имат и всички други народи по света? Нека говори кой що ще, а ние ще да кажем, че ако би да се продължи и за напред тоя прогрес, то съществуването на нашия народ е немислимо. Турция е прострляла вече своята мъртва ръка върху всички негови жизнени сили и нищо друго не ще може да я възпре, освен огън и меч.

Но да предположим, че европейският Китай ще да бъде в състояние да влезе в пътя на прогреса и че и на нашия народ ще се даде такава барем сянка от свобода, за каквато мечтаят нашите чревоугодни и сити дуалисти, то и в такъв случай ние пак ще да попитаме: осигурява ли се с това съществуването, развитието и бъдещето на българския

народ? Както щете, но ние никога не би пожелали на своя народ прогреса на чехите, бъдещето на поляците и щастieto на хърватите. С тия народи ние не можем да сравняваме българския народ, който е забравил вече своето прошло, който ненавижда своето настояще и който полага всички свои надежди на едно твърде недалечно бъдеще. Тоя народ се е събудил преди половин столетие и всичката негова дейтелност се е заключвала до сега в стремлението да се избави от онова безчовечно двойно иго, което го беше довело до положение да забрави даже и своето собствено име. Той ритна калимавката, под която беше скрит от влиянието на всяка една нова човешка идея и който беше намразил до такава степен, што тоя и сега се не ползува с никакво особено от него уважение, видя в какво нещо му не достига, за да излезе съвсем из своето робско положение и дойде до пълно убеждение, че за да може да съществува, нему е потребно да си отърси яката и от варварското турско зло.

Разбира се, че за да **направи това, то и науката, и литературата и поезията, и журналистиката, с една дума — всичката духовна дейтелност на неговите водители би трябвало да вземат характер на политическа пропаганда, т. е. да се съобразят с живота, със стремленията и с потребностите на народа и да не бъде вече науката за наука, изкуството за изкуство, а журналистиката за преживяване старото, изгнилото и отдавна вече изхвърленото европейско гюбре.** Но тука може някой да ни каже: наука, литература, поезията и т. н. са произведение и отражение на самия живот на народа, след-

дователно — ако те имат такова направление, то това показва, потребностите и стремленията самия народ са такива. Да, то би имало смисъл за нас, но са в такъв случай, ако да би и нашият народ се ползувал барем такава сянка от свобода, с която се ползуват в настоящето време чехите, хърватите, сърбите, поляците, ирландците и т. н. Тогава да чакаме и ние да додем тая свобода? — Чакайте, пода, чакайте и водете народа из пътя на вашия глупав мир, прогрес и той скоро ще да прилича на оная знаменита калитурата, с която светите отци втората французка революция присмяха на своето собствено зло. Те изобрази онова живоотно, което се нарича магаре (да прости народът за това изражение) и прекараха от самаря му пред самата му глава едно дъно, за което вързаха един народник сено така, што муцуната животното да не може да го стигне. Магарето се стремеше хапне от сено и гладно, жадно и излъгано престъпаше напред, вървеше в пътя на прогреса, къв смисъл има за нас и омирнен прогрес, който се проявява днес в нашия народ, натая само разлика, че французите магаре е вървяло само, а нашият върви вързеднато от босфорския идиот, водено от екзархията и рано от нашите свободолобиви прогресивни роби. Но стига токова.

От всичко това, што казахме тука, ние не можем да направим друго никакво заключение, освен това че, **единственото спасение на нашия народ се състои в революцията.** Който има такава чуе. Нашата революционна партия скоро ще да покаже каква е и какво иска.

Букурещ, 4 януари 1945